

“Rata reală de succes a reorganizărilor - sub 3%”

(Interviu cu Ana-Maria Plăcintescu, Partener “Mușat & Asociații”)

În 2013, principalele domenii afectate de insolvență rămân cel al industriei textile și de construcții”.

Reporter: Cum a evoluat piața insolvenței în ultimul an?

Ana-Maria Plăcintescu: Potrivit informațiilor furnizate de Buletinul Procedurilor de Insolvență, numărul societăților intrate în insolvență a crescut de la un an la altul, totalul insolvențelor înregistrate din 2009 ajungând la aproximativ 120.000, (cel mai mare număr fiind confirmat pentru 2013). Această evoluție a condus la o creștere a proiectelor, atât pentru practicienii în insolvență, cât și pentru avocați, experți, contabili și alți profesioniști implicați în procedurile specifice procesului insolvenței. Anul 2013 s-a făcut remarcant printr-un număr mai mare de mandate având ca obiect insolvența unor societăți de talie mare și mijlocie, cu o activitate comercială consistentă, o cifră de afaceri semnificativă și un portofoliu de active substanțial.

Reporter: Din ce domenii sunt

societățile aflate în insolvență?

Ana-Maria Plăcintescu: Tendința observată de-a lungul ultimilor cinci ani s-a menținut și în 2013, principalele domenii afectate de insolvență rămânând cel al industriei textile și de construcții. În plus, în ultimii doi ani, am observat o serie de intrări în insolvență în cadrul unor companii mari și mijlocii din industria chimică și metalurgică, precum și a celor din domeniul transportului și serviciilor de logistică. Pe segmentul societăților mici, se poate observa o menținere a unui număr ridicat de insolvențe în domeniile comerțului cu amănuntul și HoReCa, situație deloc surprinzătoare având în vedere că sunt domenii direct dependente de consum, un consum puternic afectat de evoluția economică. Pe fondul scăderii vânzărilor, dar și al accesului limitat la finanțări, companiile nu și-au putut onora obligațiile de plată, iar tot mai

multi creditori au solicitat deschiderea procedurii de insolvență în vederea recuperării datoriilor.

Reporter: Ce rată de succes are procedura de insolvență, în țara noastră?

Ana-Maria Plăcintescu: Conform datelor statistice puse la dispoziție de Buletinul Procedurilor de Insolvență, numărul societăților intrate în insolvență pentru care a fost aprobat un plan de reorganizare în ultimii cinci ani este de aproximativ 3.500, ceea ce reprezintă circa 3% din totalul insolvențelor înregistrate. Aprobarea planului de reorganizare nu garantează, însă, succesul procedurii decât în măsura în care programul de plăți este respectat și societatea în reorganizare reușește să-și continue activitatea. Așadar, considerăm că, în realitate, rata de succes în cazul reorganizărilor este sub 3%.

De multe ori, creditorii au apelat la procedura insolvenței prea târziu, întrucât insolvența a fost percepută ca o ultimă soluție. Intrarea în insolvență nu trebuie percepută ca un eșec sau ca o măsură “rușinoasă”, ci ca o încercare de salvare a unui business. Indiferent de domeniul de activitate, oamenii de afaceri trebuie să înțeleagă că insolvența nu înseamnă neapărat faliment, ci poate reprezenta o modalitate viabilă și reală de eficientizare și însănătoșire a afacerii. Reorganizarea care intervine în procedura insolvenței poate fi o pârghie de salvare și optimizare a afacerii. Este esențial ca antreprenorul să recunoască faptul că afacerea sa se află în dificultate și să apeleze din timp la procedura insolvenței, pentru a permite implementarea cât mai rapidă a măsurilor necesare și pentru a crea premisele unei reorganizări de succes.

De asemenea, este importantă

îmbunătățirea cadrului legislativ, care sperăm că va avea loc odată cu adoptarea Codului Insolvenței, care să asigure celeritatea procedurii și protecția creditorilor care finanțează activitatea debitorului pe perioada de reorganizare.

Reporter: Cât de mult s-au educat managerii în ceea ce privește posibilitatea de restructurare?

Ana-Maria Plăcintescu: Având în vedere reușitele recente ale unor antreprenori locali de a restructura afaceri aflate în dificultate, este de așteptat că gradul de încredere al managerilor în posibilitatea restructurării unor societăți aflate în dificultate să crească. De altfel, nu este exagerat să afirmăm că orice manager diligent ar trebui să ia în considerare în planurile sale de administrare a unei afaceri inclusiv alternativa de restructurare a activității în configurarea unor scenarii de tip „worse case”. În astfel de situații, considerăm că rolul unui specialist în reorganizări/restructurări este important pentru pregătirea planului de management de criză și identificarea elementelor care îi pot semnaliza unui manager acele momente cheie în care restructurarea unei afaceri devine necesară. Cu cât abordarea unui plan de reorganizare are loc mai devreme de momentul în care o societate ajunge în stare de insolvență, cu atât șansele unei restructurări de succes cresc.

Pe de altă parte, atunci când vorbim despre schimbări de mentalitate ca efect al înțelegerii din ce în ce mai aprofundate a fenomenului reorganizării în cadrul insolvenței, trebuie spus că modul în care comunitatea de afaceri percepe un debi-

tor intrat în insolvență joacă un rol semnificativ în decizia managerilor de abordare a reorganizării judiciare. Astfel, este esențială înțelegerea fenomenului reorganizării în cadrul insolvenței de către toți participanții la mediul de business: societatea aflată în dificultate, finanțatori, partenerii de afaceri, furnizori, etc., întrucât scopul Legii insolvenței este nu numai protecția creditorilor, dar și acordarea unei șanse debitorilor de a-și reorganiza și viabiliza afacerea, tocmai pentru a permite maximizarea averii lor și plata în cât mai mare măsură a creditorilor.

Reporter: Ce estimări aveți pentru anul în curs și, respectiv, pentru anii următori, pentru piața insolvenței?

Ana-Maria Plăcintescu: Mulți oameni de afaceri și creditori au sperat într-o redresare a business-ului, care, din păcate, nu s-a concretizat în contextul economic încă dificil. În aceste condiții, este foarte probabil ca tot mai mulți creditori să încerce

“Reorganizarea care intervine în procedura insolvenței poate fi o pârghie de salvare și optimizare a afacerii”.

să-și recupereze datoriile de la partenerii de afaceri prin deschiderea procedurii insolvenței sau ca debitorii înșiși să solicite deschiderea procedurii. În lipsa intrărilor consistente de capital străin și în condițiile unei lipse de viziuni curajoase de creditare a sectorului privat în ceea ce privește principalele instituții financiar-bancare din România, este de așteptat ca un număr tot mai mare de societăți mari și mijlocii, cu o activi-

tate comercială susținută în trecut, să intre în insolvență. Preocupările recente pentru îmbunătățirea cadrului legislativ în domeniul insolvenței și măsurile privind încurajarea finanțării activității curente a debitorilor în insolvență pot avea ca rezultat un mai mare interes pentru reorganizarea societăților aflate în dificultate. În consecință, ne așteptăm la o creștere a procedurilor de insolvență cu un grad de complexitate ridicat, precum și a numărului de restructurări.

Reporter: Există și companii care își provoacă, în mod deliberat, insolvența pentru a scăpa de unele datorii?

Ana-Maria Plăcintescu: Pentru a intra în insolvență, o companie trebuie să dovedească faptul că nu deține suficiente fonduri bănești pentru achitarea datoriilor. De cele mai multe ori, datoriile către partenerii de afaceri, către furnizori sau impozitele către stat nu sunt plătite din cauză că, din diverse motive, cum ar fi criza economică, investiții agresive nesuținute de un plan de business coerent etc., debitorul care solicită insolvența nu deține în mod efectiv banii necesari pentru achitarea datoriilor.

Însă, bineînțeles că există și cazuri în care anumite companii încearcă să denatureze scopul procedurii insolvenței și să folosească această procedură pentru a nu-și plăti datoriile.

Trebuie, însă, remarcat că legislația insolvenței pune la dispoziția administratorului judiciar/lichidatorului/creditorilor instrumente adecvate pentru anularea unor acte frauduloase încheiate de debitor anterior deschiderii procedurii.

Reporter: Mulțumesc!

ELENA MAFTEI